

Verslag van de 268ste vergadering van The Dickens Fellowship Haarlem Branch.

Voor sputterende monitoren verzamelden zich 23 leden. De president spreekt van een overweldigende opkomst, met name omdat het om een zoombijeenkomst gaat. Niet iedereen is met dit fenomeen vertrouwd en dat blijkt ook want van sommige leden is slechts een oor te zien en anderen kijken ons vanuit een duisternis aan die doet vermoeden dat de al maar stijgende energieprijzen inmiddels hun tol beginnen te eisen binnen ons gezelschap. Van de secretaris is lange tijd helemaal niets te zien maar ook dat komt goed. Dan geeft de president “without further ado”, het woord aan mevrouw Boschma die de Birthday Toast zal uitbrengen.

Mevrouw Boschma geeft aan al 60 jaar lid te zijn van de Haarlem Branch. Uit een aantal monitoren klinkt “ongelooflijk”. Dickens kan je eindeloos lezen en herlezen, zo vervolgt zij. Het herlezen van Dickens, in verschillende levensfasen, laat verschillende aspecten van zijn werk naar voren komen. Zelf had zij die ervaring met het lezen van *Dombey and Son*. Op 7 jarige leeftijd kreeg zij op een onbewaakt ogenblik een exemplaar daarvan in handen. Zij raakte gefascineerd door de situatie waarin Florence zich bevond; die thuis geen aandacht kreeg en emotioneel verwaarloosd was. Op 10 jarige leeftijd las zij het nogmaals en toen bleek dat vooral de avontuurlijke levenswijze van Captain Cuttle en Sol Gills, in hun winkeltje *The Wooden Midshipman*, haar aan te spreken. Op haar 14de was het met name de romance tussen Florence en Walter die haar boeide en weer later, als volwassene, de persoon van Edith Granger; in opstand tegen haar man, haar moeder, tegen de hele positie waarin deze zich bevond. En nu, iets ouder, is het de figuur van Miss Tox die haar aanspreekt en wel om meerdere redenen. Een daarvan is dat Miss Tox in het boek geïntroduceerd wordt als een karikatuur maar gaandeweg ontwikkeld haar personage zich en blijkt zij een goed mens te zijn, iemand die trouw blijft in tegenspoed.

Dickens heeft meer van dergelijke personages geschapen die zich zo ontwikkelden, mevrouw Boschma noemt onder meer Mr. Themlow, in *Our Mutual Friend*.

Spreekster rond af met te stellen dat Dickens in staat over allerlei typen vrouwen te schrijven. In tegenstelling tot wat nog wel eens beweerd wordt, dat hij vooral types als Dora Spenslow aan de ene kant en Mrs. Nickleby aan de andere kant, beschrijft.

Hierna vraagt zij alle Dickensians hun glas te vullen en te drinken op de Immortal Memory of Charles Dickens.

Waarna er tijd is voor onderling gesprek. Er wordt gevraagd wat de kansen zijn dat de bijeenkomst van 12 maart door zal gaan en ook wat de prognose is voor het doorgaan van de Annual Conference in juli. Het bestuur gaat er van uit dat maart geen probleem zal zijn maar is nog onzekerheid heerst met betrekking tot de Annual Conference. Het aantal aanmelding is maar heel beperkt en wij komen begin maart in de situatie dat er onomkeerbare kosten gemaakt moeten worden willen wij reserveringen vast kunnen houden.

In die periode zal er door het bestuur een besluit worden genomen, de uitkomst daarvan hoort U in ieder geval op 12 maart, maar het zal er om gaan spannen.

De president maakt van de gelegenheid gebruik de leden op te roepen om, als de conferentie doorgaat natuurlijk, “The Kings Shilling” te aanvaarden en zich aan te melden om vrijwilligerswerk te komen doen, onder meer bij de ontvangst.

Waarna zij de bijeenkomst besluit met de opmerking dat het, ondanks de beperkingen van de zoom, geslaagd was. Waarna zij een piefje overhaalt en wij weer worden losgekoppeld.

Deelname aan de Annual Conference

Aan het einde van de zoommeeting kwam ook de deelname van de eigen leden, die van de Haarlem Branch, ter sprake. Als U aan de hele conferentie deelneemt dan betaalt U, net als iedereen, zelfs het bestuur, 600 euro. Dit is zonder accommodatie, dus als U dat nodig heeft dan dient U dit zelf met het hotel te regelen. Het bestuur blijft daar buiten. Het hotel houdt tot half maart kamers voor een gereduceerd tarief vast. Een aantal onderdelen in het programma kunt U vrij bezoeken; waaronder de AGM, en voor andere onderdelen kan, indien mogelijk, los betaald worden.

Als wij zeker weten of het doorgaat krijgt U hier meer informatie over.

On wooden legs (part 2)

Mevrouw Boschma, inderdaad zij alweer, wees mij, naar aanleiding van een vorig rondschrift, op de figuur van Silas Wegg die een prominente rol speelt in ons Book of Study “Our Mutual Friend”.

Aan het houten been van Wegg wordt in het boek inderdaad meerdere malen aandacht besteedt omdat hij weet waar zijn oorspronkelijk been te vinden is, en wel in het winkeltje van taxidermist Venus. Wegg gaat daar regelmatig op bezoek want hij wil het wel terug hebben. Adrienne E. Gavin (Canterbury Christchurch College) schrijft hier in haar essay het volgende over:

Wegg's conversations with Venus about the restoration of his limb set business interests against human instincts. Venus has bought Wegg's leg from a Hospital Porter as "one of a wariious lot" and is frustrated because he cannot work him "into a miscellaneous one, nohow. Do what I will, you can't be got to fit". Venus is astute enough to realize, however, that the leg "might turn out valuable yet, as a Monstrosity". Wegg, quite naturally, feels insulted at both the miscellaneousness and the imputed monstrosity of his leg. His desire to regain "himself" may contain echoes of fears of dissection and anatomization that were present in the Victorian consciousness. There was a shortage of bodies for dissection throughout the nineteenth-century and, particularly before the passage of the Anatomy Act of 1832 (which slightly eased the shortage), resurrectionists or grave robbers flourished. Fears the public had about not being allowed to lie in peace were exacerbated by the exploits of Burke and Hare who took the business of finding cadavers to sell to anatomists one step further by murdering to gain bodies. Anatomical pursuits were often thus connected in the public's mind with criminality or destitution; furthermore, having parts of one's body sold, experimented upon, dissected, or articulated was not something a respectable person wanted. Wegg, with his rising prospects, does not want his body "dispersed, a part of me here, and a part of me there"

Dit als een extra aansporing dit fascinerende boek van Dickens te gaan lezen of te gaan herlezen.

Gardeners World

Sinds een aantal jaren kweekt Style Roses, of Cackle Hill Farm, een Charles Dickens roos. Een roos, denkt U nu, met milde verbazing, Dickens dat is toch de geranium? Dat klopt maar Style Roses kweekt nu eenmaal rozen en geen geraniums.

Het gaat om een zogenaamde "hybrid tean rose". Van zelfsprekend, het gaat immers om een Dickens roos, is de kleur helder rood. Mocht U geïnteresseerd zijn, dat kunt U kijken op de website www.styleroses.co.uk en via de email: mail@styleroses.co.uk

Barnaby Rudge

Van de Violette Schriftjes, waarin door Leonard Jacobs "Barnaby Rudge" op magistrale wijze wordt ontleed, zijn nog een aantal exemplaren verkrijgbaar. Bestel op tijd en voorkom dat U straks thuis met een tweede druk onder de schemerlamp zit. Wat zullen de burens daarvan denken!